

© Karel Fiala 2018

Březen měsíc čtenářů

Březen – měsíc čtenářů

Březen – měsíc čtenářů je celostátní akce podporující a propagující četbu, pořádaná každoročně v měsíci březnu. Vznikla v roce 2009 a jejím organizátorem je Svaz knihovníků a informačních pracovníků České republiky (SKIP). Každý rok se k této akci svými aktivitami hlásí více než 400 veřejných knihoven z celé České republiky.

Březen – měsíc čtenářů navazuje na Březen – měsíc knihy (akce druhé poloviny 20. století) a Březen – měsíc internetu (akce posledních let) – vždy s významnou účastí knihoven.

Cíl akce:

- zjistit situaci s reálným ne/čtenářstvím v ČR a zjistit, proč k nám čtenáři nechodí a změnit naše prostředí, fondy, služby a sebe!
- zjistit situaci s reálným ne/čtenářstvím v ČR zjistit důvody, proč lidé nevyužívají knihovny a zlepšit nabídku služeb
- posilovat společenský význam a prestiž četby, propagovat činnost knihoven a informačních center
- nabídnout moderní služby knihoven 21. století, propojit čtenáře, organizace a instituce zabývající se četbou a čtenářstvím ke společné mediální kampani a dát o sobě vědět: ano, čteme a je nás stále hodně!
- najít partnery se vztahem a ochotou podpořit obdobnou kampaň na podporu čtení letos i v dalších letech
- nabídnout našim čtenářům a dalším návštěvníkům co největší kontakt s autory a překladateli literárních děl i odborné literatury v rámci Maratonu čtení
- pokračovat v oceňování našich nejlepších čtenářů a vybrat našeho „Čtenáře roku“.

Každý rok se v rámci Března – měsíce čtenářů koná mnoho pravidelných akcí.

Celostátní akce:

- Biblioweb – soutěže o nejlepší webové stránky knihoven
- Čtenář roku – oceňování nejlepších čtenářů knihovny
- Maraton čtení – autoři čtou svá díla v knihovnách
- Noc s Andersenem.

Další akce knihoven:

- čtenářská amnestie – v rámci této akce budou čtenářům prominuty poplatky za upomínky a zpozdné
- registrace nových čtenářů zdarma.

Zdroj Wikipedie

Březen – měsíc čtenářů v Městské knihovně Horšovský Týn

V rámci měsíce čtenářů vyhláší Městská knihovna Horšovský Týn amnestii pro dlužníky. Pokud v měsíci březnu přijdete vrátit půjčené knihy, u kterých jste překročili výpůjční dobu, bude vám prominuta částka za upomínky.

Všichni, kteří se přijdou v měsíci březnu zaregistrovat jako noví čtenáři do knihovny, budou přihlášení do městské knihovny na rok zdarma.

dětská Knižní výzva

Městská knihovna Horšovský Týn pro vás připravila v rámci března - měsíce čtenářů Knižní výzvu. Vaším úkolem bude v roce 2020 přečíst 8 knih podle zadaných kritérií. Nejedná se o soutěž. Účastnit se může každý registrovaný čtenář Městské knihovny Horšovský Týn mladší 15 let. Akce trvá do konce roku 2020. Pro splnění každého kritéria musí být přečtena 1 kniha. Pokud některá kniha splňuje více kritérií je započítána pouze jednou. Všichni, kdo výzvu splní, budou odměněni v lednu 2021. Těšíme se na vaši účast.

Kritéria:

- 1) Klasická (národní) pohádka.*
- 2) Kniha, ve které vystupuje kůň nebo pes.*
- 3) Kniha od českého autora.*
- 4) Kniha – komiks.*
- 5) Kniha, která má na obalu zvíře.*
- 6) Kniha, jejíž název má tři slova.*
- 7) Kniha, jejíž křestní jméno autora začíná na písmeno K.*
- 8) Kniha, která má v názvu barvu.*

Knižní výzva

Městská knihovna Horšovský Týn pro vás připravila v rámci března - měsíce čtenářů Knižní výzvu. Vaším úkolem bude v roce 2020 přečíst 15 knih podle zadaných kritérií. Nejedná se o soutěž. Účastnit se může každý registrovaný čtenář Městské knihovny Horšovský Týn starší 15 let. Akce trvá do konce roku 2020. Pro splnění každého kritéria musí být přečtena 1 kniha. Pokud některá kniha splňuje více kritérií je započítána pouze jednou. Všichni, kdo výzvu splní, budou odměněni v lednu 2021. Těšíme se na vaši účast.

- 1) *Kniha, jejíž jméno a příjmení autora začíná na stejné písmeno.*
- 2) *Kniha, která má v názvu barvu.*
- 3) *Kniha, která má v názvu předložku.*
- 4) *Kniha, psaná v ich formě (v první osobě).*
- 5) *Kniha, jejíž děj se odehrává v 16., 17. nebo 18. století.*
- 6) *Kniha, která má na přední straně obalu mužský obličej.*
- 7) *Kniha, jejíž název se skládá ze čtyř slov.*
- 8) *Kniha, která má na přední straně obalu zvíře.*
- 9) *Kniha od žijícího českého autora.*
- 10) *Kniha, jejíž počet stran je dělitelný třemi (určující je číslo strany uvedené v knize jako poslední).*
- 11) *Kniha, jejíž děj se odehrává v Česku nebo na Slovensku.*
- 12) *Kniha, vydaná v roce 2019.*
- 13) *Kniha, jejíž název je psán jinou než bílou barvou.*
- 14) *Detektivka nebo krimi (musí být uvedeno v anotaci).*
- 15) *Kniha, jejíž autorem je žena.*

*Městská knihovna Horšovský Týn
zve na besedu*

Mgr. Marie Špačkové

Holky moje zlaté

kteřá se koná

16. března 2020 od 18 hodin

v Městské knihovně Horšovský Týn

Beseda o spisovatelkách

Karolíně Světlé

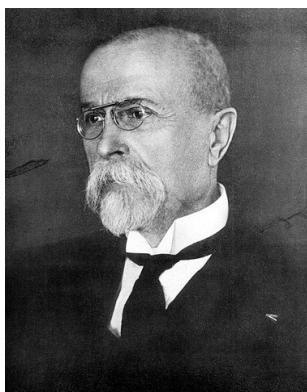
Vlastě Pittnerové

Boženě Němcové

Paní Marie Špačková, ze Záměliče, působila více než třicet let na Střední zemědělské škole v Horšovském Týně. Zabývá se regionální historií a také publicistikou.

Narození v březnu

Tomáš Garrigue Masaryk, (7. března 1850 – 14. září 1937), byl československý státník, filozof, sociolog a pedagog, první prezident Československé republiky. Na základě dlouhodobého studia a četných návštěv v Rusku publikoval od roku 1913 nejprve v němčině své nejrozsáhlejší a ve světě nejslavnější dílo „Rusko a Evropa“, které bylo posléze vydáno i v češtině a přeloženo do několika jazyků.

V naší knihovně: Ideály humanitní, Nesnáze demokracie, Student a politika.

Jiří Wolker, (29. března 1900 – 3. ledna 1924), byl český básník, představitel tzv. proletářské poezie. Již v mládí se jeho hlavním zájmem stalo umění. Učil se hrát na housle, pak na klavír. Sám dokonce hudbu komponoval; nejčastěji zhudebňoval své oblíbené básně. Byl nadán i výtvarně. Nejvíce se ovšem věnoval literatuře. Mezi roky 1917 až 1920 se zabýval různými literárními druhy a formami. Psal básně s pravidelným metrem i volným veršem, básně v próze, pohádky, povídky, ...

V naší knihovně: Balady, Básně, Dopisy, Pohádky, Srdce štít, Těžká hodina, Zasněžení srdce.

Jan Amos Komenský, (28. března 1592 – 15. listopadu 1670), byl poslední biskup Jednoty bratrské a jeden z největších českých myslitelů, filosofů a spisovatelů. Během svého života si získal renomé především jako pedagog, resp. teoretik pedagogiky a autor mnoha spisů z tohoto oboru. Vytvořil speciální metodiku výuky jazyků a sám sepsal originální učebnice. Komenský je považován za zakladatele moderní pedagogiky a vysloužil si přívlastek Učitel národů. Psal latinsky i bohatou a působivou češtinou. Do obecného povědomí se zapsal také jako autor nejslavnějšího česky psaného díla 17. století s názvem Labyrint světa a ráj srdce.

V naší knihovně: Ad Bohemian, O sobě, Truchlivý, Vybrané spisy Jana Amose Komenského.

Bohumil Hrabal, (28. března 1914 – 3. února 1997) byl český prozaik, jeden z nejvýznamnějších a nejosobitějších spisovatelů druhé poloviny 20. století. Stal se nejpřekládanějším českým autorem 20. století. V roce 1965 se stal členem Svazu československých spisovatelů a redakční rady Literárních novin. Po roce 1970 nesměl několik let oficiálně publikovat, psal tedy do samizdatových a exilových periodik.

V naší knihovně: Atomová mašina značky Perkeo, Bambino di Praga, Domácí úkoly z pilnosti, Harlekýnovy miloóny, Hovory lidí, Chcete vidět zlatou Prahu?, Inzerát na dům, ve kterém už nechci bydlet, Jsme jako olivy, Každý den zázrak, Kličky na kapesníku, Kluby poezie, Kouzelná flétna, Krajina/y Bohumila Hrabala, Krasosmutnění, Městečko u vody, Můj svět, Něžný barbar, Obdivuhodný člověk, Obsluhoval jsem anglického krále, Ostře sledované vlaky, Pojízdná zpovědnice, Poupata, Povídky, črty a hovory, Proluky, Příliš hlučná samota, Slavnosti sněženek, Svatby v domě, Tři novely, Večerníčky pro Cassia, Vita nuova, Ze zápisníku zapisovatele, Život bez smokingu .

Josef Čapek (23. března 1887 – duben 1945) byl český malíř, grafik, knižní ilustrátor a spisovatel. Byl starším bratrem spisovatele Karla Čapka (1890–1938).

V naší knihovně: Beletrie pro děti, Doggie a Pussycat, Kulhavý poutník, Povídání o pejskovi a kočičce, Povídejme si, děti, Psáno do mraků, Rodné krajiny, Stín kapradiny.

Karel Poláček (22. března 1892 – 21. ledna 1945) byl český spisovatel, humorista, novinář a filmový scenárista s židovskými kořeny. Poláček patří k nejvýznamnějším česky píšícím humoristům. Ve svých románech zobrazuje především směšnost i tragiku života „malého člověka“.

V naší knihovně: Bylo nás pět, Dům na předměstí, Edudant a Francimor, Hostinec u kamenného stolu, Hráči, Hrdinové táhnou do boje, Michelup a motocykl, Moudří blázni, Muži v ofsajdu, Okresní město, Podzemní město, Vše pro firmu, Židovské anekdoty.

Cyrano z Bergeracu (6. března 1619 – 28. července 1655) byl francouzský spisovatel, mimo jiné autor satirických utopických cestopisů. Proslulost postavě Cyrana z Bergeracu dodal francouzský dramatik Edmond Rostand veršovanou divadelní hrou Cyrano z Bergeracu (1897). Na motivy této hry vznikla i četná filmová zpracování.

Publius Ovidius Naso (20. března 43 př. n. l. – 17 n. l. / 18 n. l.) byl římský básník. Ovidius byl velmi nadaný básník, psal lehce a plynule, jeho básně obsahují nečekané obraty a jsou velmi čtivé, proto dosáhl již za svého života značné popularity. Po jeho odchodu do vyhnanství byly jeho knihy staženy z veřejných knihoven po celé říši, ale přesto se dále hrály v divadlech a různí řečníci je předčítali lidu atp. Ovidius zjemnil a i jinak vylepšil nejen daktylský hexametr, ale i pentametr.

V naší knihovně: Proměny.

Paul Marie Verlaine (30. března 1844 – 8. ledna 1896) byl francouzský básník, představitel prokletých básníků a symbolismu. Ve svých sbírkách zachycuje citové a náladové odstíny okamžiku, který je spojen s obrazy a představami. V jeho poezii se pocity vyvozují z dojmů a doteků (lidí, předmětů, přírody). V jeho verších je zajímavým způsobem zdůrazněn rytmus a melodie.

V naší knihovně: Moudrost, Slova na strunách.

Výročí regionálních osobností

Josef Čech – ředitel dívčí školy

5. 3. 1785 (Hrádek u Rokycan) – 6. 11. 1852 (Domažlice)

místa působení: Osvračín, Domažlice

Od roku 1805 působil v Osvračíně na farní škole. Zajímal se o štěpařství, hedvábnictví, ovocnářství, včelařství a chov domácího zvířectva. Do Domažlic nastoupil v roce 1818, posléze působil jako ředitel dívčí školy. Na chlapecké škole vyučoval štěpařství. Byl jmenován vzorným učitelem, členem městské školské rady.

Ludvík Čejka – tajemník poštovního úřadu

12. 2. 1902 (Domažlice) – 9. 3. 1945 (Flossenbürg)

místa působení: Domažlice, Flossenbürg

Tajemník poštovního úřadu v Domažlicích a poručík dělostřelectva v záloze. Člen Sokola a výborný gymnasta. Koncem září roku 1938 byl jako poštovní úředník v Aši při řádění henleinovců zajat a odvezen do Německa, kde byl čtrnáct dní vězněn. Dne 5. září 1944 byl znovu zatčen v Domažlicích a poslán do koncentračního tábora Flossenbürg, kde zahynul. Na hlavní domažlické poště je umístěna jeho pamětní deska.

Erna Haberzettlová – básnířka

29. 4. 1901 (Horšovský Týn) – 5. 3. 1945 (Víděň)

místa působení: Horšovský Týn, Stříbro, Vídeň

Narodila se jako nemanželská dcera. Matka Erba Vítková pocházela ze starého selského rodu, z něhož pocházel i český režisér a dramatik Emanuel Bozděch (1841-1888). Otec Eduard Haberzettl, který byl horšovskotýnským lesmistrem na hájence v Peřině a snad jediným evangelíkem ve městě, ji po roce uznal za vlastní a vzal si její matku. Verše začala psát v mládí, některé z nich byly otištěny v krajanském tisku. Vystudovala učitelský ústav ve Stříbře a provdala se. Před válkou a během ní pracovala jako ošetřovatelka, také ve vojenském lazaretu. Zapojila se do činnosti proti nacistickému režimu, byla zatčena a uvězněna v koncentračním táboře. Podmínečně propuštěna. Před koncem 2. světové války spáchala sebevraždu pravděpodobně z obavy z nového zatčení.

Karel Hötzel st. - knihkupec

6. 10. 1907 (Domažlice) – 11. 3. 1965 (Domažlice)

místa působení: Domažlice

Narozen v Domažlicích-městě čp. 70. Knihkupec, vedl knihkupectví na horní polovině náměstí (Dubina). Autor vzpomínek na počátek 2. světové války ve vlasteneckém sborníku Kniha a národ 1939-45. Žil v Domažlicích ve Fügnerově ulici čp. 235. Otec Karla Hötzela mladšího.

Václav Hrabě – básník

13. 6. 1940 (Příbram) – 5. 3. 1965 (Praha)

místa působení: Praha, Horšovský Týn

Básník, autor prózy. Během svého krátkého života, ale zejména po svém tragickém úmrtí se stal pro mnoho lidí legendou. Jeho život byl na čas spojen s H. Týnem. Vykonával zde vojenskou prezenční službu. Protože v té době už psal básně a povídky, není vyloučeno, že některé jeho básně vznikly právě zde. Hrabě se svým způsobem života (vystřídal mnoho zaměstnání) i svou tvorbou přiblížil poezii beatnické generace. S její vůdčí osobností Allenem Ginsbergem se roku 1965 setkal v Praze. Jeho dílo vyšlo až po jeho smrti: Stop-time, Blues v modré a bílé, Černé nebe nad městem. Hrabětova tvorba získala popularitu jako písňové texty významných rockových hudebníků (např. Vladimír Mišík - Variace na renesanční téma).

Alois Jindřich st. - řídící učitel

7. 3. 1821 (Kasejovice) – 27. 3. 1895 (Klenčí pod Čerchovem)

místa působení: Klenčí pod Čerchovem

Po absolvování učitelského ústavu v Praze byl podučitelem v Březnici a na dalších místech. Od roku 1873 řídícím učitelem v Klenčí, kde byl od r. 1878 též ředitelem kůru. Všestranný hudebník, hrál na několik hudebních nástrojů. Vychoval řadu hudebníků, je autorem několika drobných příležitostných skladeb. Otec hudebního skladatele Jindřicha Jindřicha a Aloise Jindřicha.

Alois Jirásek – spisovatel

23. 8. 1851 (Hronov) – 12. 3. 1930 (Praha)

místa působení: Trhanov, Újezd, Domažlice, Chodsko, Praha, Litomyšl

Prozaik a dramatik, autor historických povídek, románů a cyklických románových kronik z českých dějin. V jeho díle vrcholí obrozenecká tradice české literatury a zároveň se zakládá tradice novodobé realistické prózy, opírající se o částečnou znalost pramenů, dobově příznačné postavy a autopsii zobrazovaných míst. Pocházel ze starého selského rodu. Po absolvování gymnázia studoval dějiny na pražské fil. fakultě, poté působil jako profesor gymnázia v Litomyšli a později v Praze v Žitné ulici. V Litomyšli se spřátelil s Františkem Wenigem ze Staňkova. V knize Z mých pamětí z roku 1913 píše, že má málo takových přátel, jako je Wenig. Staňkov dokonce zapracoval do románu F. L. Věk, do 4. dílu, kap. 12, kde vypráví o pomoci rodiny řídícího ze staré školy staňkovské raněným vojákům projíždějícím městečkem. Domažlice poznal v roce 1876, kdy na své prázdninové cestě putoval přes Plzeň do Domažlic a Trhanova k příteli Josefu Thomayerovi, s nímž se seznámil v době studií v Praze. V Domažlicích jej provázela jeho přítel Jan Slavík, profesor na místním gymnáziu. Druhá návštěva se uskutečnila v roce 1882, to již byla studijní cesta k chystanému románu Psohlavci. Tímto románem znovu objevil Chodsko a jeho slavnou minulost strážců západní hranice. Poprvé se zde objevil jako symbol Chodů čakan a psí hlava. Román sehrál důležitou úlohu v utvrzování českého národního vědomí, ale vytvořil idealizovaný obraz Chodů a Chodska. Při druhé návštěvě provázela Jiráskova opět Jan Slavík, který jej seznámil s Karlem Hájkem. Navštěvoval městský archiv a zúčastnil se i Vavřínecké pouti. Chodsko navštívil Jirásek ještě nejméně dvakrát. Roku 1891 při přípravách na pražskou jubilejní výstavu a v r. 1895 při výročí popravy Jana Sladkého Koziny - účastnil se odhalení Kozinova pomníku na Hrádku a bylo mu uděleno čestné občanství Újezdu (6. října). Dne 31. ledna 1912 schválilo také obecní zastupitelstvo v Domažlicích jeho jmenování čestným měšťanem (občanem) města (spolu s J. Vrchlickým). Dne 4. srpna 1984 mu byla odhalena bronzová pamětní busta autora Karla Kuneše ml. na domě čp. 66 na Náměstí Míru, kde A. Jirásek bydlel za svých pobytů v Domažlicích.

Zdeněk Kalous – správce muzea

1. 10. 1924 (Domažlice) – 28. 3. 1995 (Domažlice)

místa působení: Domažlice

Dlouholetý zaměstnanec Muzea Chodska v Domažlicích. V letech 1977 až 1989 působil jako jeho správce. Zemřel po krátké nemoci na konci března roku 1995.

Karel Královec – malíř

25. 1. 1906 (Domažlice) – 10. 3. 1985 (Domažlice)

místa působení: Domažlice

Amatérský výtvarník, občanským povoláním malíř pokojů. Nejčastěji podle pohlednic vytvářel olejové kopie obrazů s chodskou tematikou (např. Pout' na Vavřínečku od Václava Malého). Také kreslil diplomy a pozdravná věnování.

Jiří Kůst, prof., RNDr. - matematik

16. 9. 1902 (Havlovice) – 16. 3. 1990 (Plzeň)

Absolvoval domažlické gymnázium a Přírodovědnou fakultu Univerzity Karlovy (1926). Profesor matematiky a fyziky na různých gymnáziích a učitelských ústavech (Praha, Strakonice, Plzeň). Působil jako vedoucí katedry matematiky a fyziky na Pedagogické fakultě v Plzni, kterou v roce 1949 spoluzakládal. Řádným profesorem jmenován roku 1965. Proděkanem fakulty v letech 1965 až 1972. Předseda Jednoty čsl. matematiků v Plzni. Člen autorských kolektivů pro tvorbu učebnic matematiky, hlavní autor Geometrie pro 7. ročník. Publikoval stati v odborných časopisech a sbornících.

Tomáš Garrigue Masaryk, prof., PhDr. - prezident ČSR

7. 3. 1850 (Hodonín) – 14. 9. 1937 (Lány)

místa působení: Praha, Domažlice, Klatovy, USA

V letech 1882-1914 profesor filozofie a sociologie na České univerzitě v Praze. Mezi roky 1883-94 redaktorem časopisu Athenaenum, 1893-1914 redaktorem revue Našedoba, spolupracovník Času. Roku 1891 kandidoval za skupinu měst Domažlice-Písek do Říšské rady za Národní stranu svobodomyšlnou (Mladočechů). Za stranu Konzervativně-klerikální (Staročechy) kandidoval domažlický rodák MUDr. Antonín Steidl, statkář na Baldově. Masaryka podporoval Politický spolek v Domažlicích v čele s jeho starostou, Josefem Klímou, otcem L. Klímy. Dne 22. února 1891 navštívil Masaryk Domažlice a zúčastnil se spolu s A. Steidlem předvolební schůze v Bautzově hotelu. Dne 4. března 1891 získal ve své volební skupině T. G. Masaryk o 296 hlasů více než MUDr. Antonín Steidl a stal se tak za Domažlice, Klatovy, Strakonice, Volyni, Písek, Sušici a Horažďovice poslancem Říšské rady. Do Domažlic přijel opět 25. 10. 1891, kde v sále "U Šumavy" hovořil o hospodářských a sociálních úkolech Říšské rady. Další návštěva Domažlic se uskutečnila 9. dubna 1893, kdy opět vystoupil na veřejné schůzi lidu "U Šumavy", aby vysvětlil, proč se chce vzdát říšského mandátu. Toho se vzdal koncem roku a z mladočeské strany vystoupil. Roku 1900 založil Českou stranu lidovou, v jejímž čele stál i v letech 1904-05, kdy se transformovala v Českou stranu pokrokovou. Za ni v letech 1907-14 zvolen jako poslanec Říšské rady. V prosinci 1914 emigroval a stal se hlavou českého zahraničního protirakouského odboje, usilující o vytvoření samostatného Československa. Dne 14. listopadu 1918 zvolen prvním čsl. prezidentem. Jako prezident navštívil TGM Domažlice 2. a 3. května 1923. Na radnici mu byli představeni J. Vrba, J. Š. Baar, Jindřich Jindřich a další činitelé veřejného života. Slavnostní večeri uspořádala městská rada v sále Sokolského domu. Zde také z 2. na 3. května Masaryk přespal. Druhý den byl přítomen vojenské přehlídce konané na jeho počest a poté se setkal s představiteli Chodů - Tomášem Kozinou, Hančí Kozinovou, M. Verunkovou. O jedenáct let později, 24. května 1934, mu byla na průčelí Bautzova hotelu odhalena pamětní deska. (Znovu byla odhalena r. 1991.) Roku 1935 abdikoval ze zdravotních důvodů, 7. března téhož roku byl jmenován čestným občanem Domažlic. Dne 14. září 1937, v den smrti TGM, se uskutečnila u pomníku Svobody v Domažlicích smuteční tryzna, na které měl projev spisovatel J. Vrba.

Josef Mates, MUDr., CSc. - primář Výzkumného ústavu balneologického

18. 3. 1910 (Klenčí pod Čerchovem) – 20. 7. 1984 (Cheb)

místa působení: Praha, Luhačovice, Mariánské Lázně, Františkovy Lázně

Absolvent lékařství na Univerzitě Karlově v Praze, po promoci působil jako asistent na II. interní klinice u domažlického rodáka, profesora Pelnáře. Během 2. světové války pracoval v Luhačovicích v místním zdravotnickém ústavu. Po skončení válečného konfliktu se usadil v Mariánských Lázních, kde vybudoval Balneologický ústav. Zde se stal lékařským ředitelem státních lázní a vedoucím lékařem ústavu. Poznatky z lázeňské praxe pak publikoval, jeho nejdůležitější prací je monografie Urolothiasa z roku 1958. Po odchodu do důchodu věnoval své poznatky lázeňské praxi ve Františkových Lázních.

Arne Novák, prof., PhDr. - rektor Masarykovy university v Brně

2. 3. 1880 (Litomyšl) – 26. 11. 1939 (Polička)

místa působení: Česká Kubice, Domažlice, Praha, Brno, Kutná Hora

Syn spisovatelky Terezy Novákové poznal Chodsko a Domažlice při prázdninovém pobytu s matkou v penzionu na České Kubici v roce 1899. Pobyt na něj zapůsobil tak hluboce, že se rozloučil verši, které zachycují nostalgii loučení se s podzimním krajem i evokují představu Vavřínecké pouti. Na Chodsko se vrátil několikrát. Přednášel v Domažlicích o Boženě Němcové, při odhalení pamětní desky K. M. Čapka Choda přednesl slavnostní projev. Patřil k našim předním literárním kritikům a historikům, jeho nejvýznamnějším dílem jsou Přehledné dějiny literatury české. V letech 1938 a 1939 byl zvolen rektorem Masarykovy university v Brně.

Jan Ferdinand Pokorný – sbormistr

28. 1. 1797 (Koloveč) – 3. 3. 1870 (Jihlava)

místa působení: Jihlava

V hudbě se vzdělával u svého otce, varhaníka v Chudenicích. Vystudoval klatovské gymnázium, byl fundatistou ve strahovském klášteře, studoval filozofii. Nakonec se věnoval hudbě. Působil dlouhá léta v Jihlavě, kde byl sbormistrem, dirigentem, ředitelem kůru a divadelním kapelníkem. Byl jmenován čestným občanem Jihlavy. Jeho odchovancem byl i Gustav Mahler.

Jan Skala – hodinář

27. 4. 1918 (Domažlice) – 9. 3. 2005 (Domažlice)

místa působení: Domažlice

Narodil se manželům Aloisi a Josefě Skalovým na Hořejším předměstí ve starobylém domě "U Hubáciů". Tři generace Skalů byly hodináři a zlatníci a ani Jan neporušil tradici a stal se hodinářem. V houslové hře se učil u Jana Procházky a sedm let potom hrál ve známém tanečním orchestru Josefa Sofronka. Současně působil v orchestru, který vystupoval spolu s Čerchovanem. Po založení hudební školy hrál v oktetu této školy po celou dobu, kdy byl jejím ředitelem Jaromír Jindřich. Působil také v učitelském sboru, řízeném Bohumírem Hachem. Byl i členem amatérského kvarteta, které na veřejnosti vystupovalo jen příležitostně, naposledy na pohřbu Jindřicha Jindřicha. V Čerchovanu zpíval od roku 1935. V roce 1956 vznikl v Domažlicích z popudu Evžena Lišky Kruh přátel dobrého umění s předsedou Jaromírem Jindřichem v čele. Jan Skala se stal členem výboru. Činnost KPDU byla v roce 1958 zastavena. V roce 1979 vznikala z iniciativy Pragokonzertu v republice řada kruhů přátel hudby. V tom domažlickém působil Jan Skala jako jednatel. Manžel J. Skalové. Aktivista MKS pro oblast hudebního života, organizátor hudebního života. Autor novinových článků z oblasti hudebního života v Domažlicích.

Bohumil Strér – středoškolský profesor

7. 3. 1850 (Stará Boleslav) – 25. 2. 1918 (Praha)

místa působení: Domažlice, Milavče

Působil jako profesor domažlického gymnázia. Jeden ze zakladatelů Muzea Chodska, velký znalec prehistorie regionu. Vykopával milavečské mohyly a mezi nimi objevil s tamějším farářem Langem proslulý bronzový obětní vozík (předán do sbírek Národního muzea, kopie v muzeu v Domažlicích). Je autorem prací Erbovní rodiny v Domažlicích, Rytířské a erbovní rodiny v Domažlicích v 16. a 17. století (Gymnasiální programy 1889), Hradiště Tuhošť na Domažlicku (Gymnasiální programy 1886), Starší majestát Domažlických na Chody (Sborník dějepisných prací bývalých žáků V. V. Tomka 1888), Ves pustá Hořisedla neboli Horosadly u Domažlic (Památky archaeologické a místopisné, roč. 15, 1890, č. 3, s. 167-170).

Jan Šebek – malíř

7. 3. 1890 (Praha-Vršovice) – 15. 4. 1966 (Capartice)

místa působení: Domažlice, Capartice, Chodsko

Malíř a ilustrátor. V letech 1922-1923 navštěvoval ateliér Maxe Švabinského na Akademii výtvarných umění, od roku 1926 pracoval u prof. Alfonse Muchy. V centru výtvarného zájmu stály krajiny, zátiší a figurální obrazy. Od roku 1933, kdy se s rodinou přestěhoval do Domažlic, tvořil na Chodsku. Historické výjevy z dějin českého národa jej inspirovaly k řadě studií a obrazů. V roce 1935 namaloval pro město Domažlice rozměrný obraz Vítězství husitů u Domažlic roku 1431. Ve svatební síni radnice byla umístěna Chodská madona s dítětem v nadživotní velikosti. Jedno z jeho pláten zdobí kancelář městské radnice, nejrozměrnější obraz se nachází v jídelně místního gymnázia. Tvořil různé scény z Chodska, Domažlic a okolí, studie k románům, obálky na knihy či návrhy na plakáty. Autor obrazu Božena Němcová na Chodsku, výzdoby penzionu Daliborka v Peci, penzionu na Vavřinečku (7 obrazů). Roku 1965 namaloval pro město Tachov Bitvu u Tachova, pro zámek ve Slavkově Bitvu u Slavkova. V roce 1945 koupili manželé Šebkovi budovu bývalé školy v Caparticích, kde prožil umělec ještě 20 let života. Zde dodnes stojí jeho dům čp. 21, přezdívaný Šebkovna. V současné době se v něm nachází školící lyžařské středisko. Jan Šebek je pochován na hřbitově Na Soutkách nedaleko Klencí.

Arnold Vojtěch P. Šindelář – středoškolský učitel

2. 3. 1800 (Postřekov) – 3. 7. 1859 (Plzeň)

místa působení: Plzeň, Teplá

Vstoupil do premonstrátského řádu v tepelském klášteře, kde přijal řádové jméno Arnold. Později učil na plzeňském gymnáziu, kde byl učitelem náboženství a nepovinného českého jazyka a literatury. Zde vyučoval mezi roky 1833 až 1859, k jeho žákům například patřili hudební skladatel Bedřich Smetana nebo starší synové Josefa Kajetána Tyla. Autor veršů psaných v českém, německém i latinském jazyce.

Jan Štula, čet. - příslušník čsl. zahraniční armády

11. 3. 1915 (Kadov) – 9. 12. 1993 (Holýšov)

místa působení: Polsko, SSSR, Blízký východ, severní Afrika, Velká Británie, Dunkerque, Holýšov

Jan Štula se narodil v Kadově, základní školu vychodil ve Sněžném. Roku 1937 byl odveden na doplňovacím velitelství Brno-venkov, absolvoval pozorovací kurz a poddůstojnickou školu. Po obsazení Československa nacisty a vytvoření protektorátu Čechy a Morava se rozhodl tajně odejít do Polska, hranici překročil v červenci roku 1939. Následně s Polským legionem přešel do SSSR, kde byl internován. V březnu roku 1941 je přesunut do Palestiny, později se účastní bojů na Blízkém východě, severní Africe a ve Francii. Z armády odešel v říjnu 1945, kdy byl výnosem Ministerstva národní obrany demobilizován. Za svou bojovou činnost během války obdržel řadu vyznamenání a medailí, například Československý válečný kříž 1939, medaili Za zásluhy I. a II. stupně či Africkou hvězdu. Do Holýšova přišel v poválečných letech, pravděpodobně kvůli pracovnímu zařazení své manželky, která byla učitelkou. Až do roku 1970 pracoval jako horník v Dole obránců míru Zbůch, aktivně se zapojoval do činnosti místní zahrádkářské organizace, pořádal besedy o svých válečných zážitcích. V Holýšově žil až do své smrti v roce 1993. V květnu roku 1998 mu bylo holýšovským zastupitelstvem na návrh městské rady uděleno čestné občanství in memoriam.

František Scherer – malíř

17. 1. 1788 (Horšovský Týn) – 6. 3. 1865 (Praha)

místa působení: Praha

Malíř působící zejména v Praze. Na doporučení Goetha pracoval též v Německu. Roku 1825 se vrátil do vlasti. V Klatovech roku 1833 maloval obraz Nejsvětější Trojice pro hlavní oltář kostela sv. Václava v Žinkovech.

Josef Tauber st. - fotograf

14. 7. 1887 (Domažlice) – 28. 3. 1940 (Domažlice)

místa působení: Domažlice

Působil jako fotograf v Domažlicích, po svém otci převzal známý rodinný fotoateliér.

Oldřich Tikal, MUDr. - lékař

25. 8. 1926 (Starý Plzenec) – 12. 3. 2010 (Domažlice)

místa působení: Domažlice, Bělá nad Radbuzou

Dětství a mládí prožil s rodinou na Bezděkově v Domažlicích. Na začátku 50. let je s otcem a bratrem poslán komunisty do Jáchymovských uranových dolů, po propuštění mu nicméně bylo umožněno dostudovat lékařskou fakultu, specializace chirurgie. Až do odchodu do důchodu pak profesně působil na Bělsku a Hostouňsku. Po návratu do Domažlic pracoval jako redaktor místního zpravodaje a působil v městské radě. Vedle publicistiky se věnoval výtvarnému umění, včetně grafiky.

Alois Trauttmansdorff-Weinsberg – okresní hejtman

5. 3. 1863 (Vídeň) – 10. 3. 1915 (Takczány)

místa působení: Horšovský Týn, Obříství, Vídeň

Pocházel z vedlejší hraběcí linie Trauttmansdorffů, která se oddělila od hlavní počátkem 19. století. Jeho otec Ferdinand (1825-1896) byl rakouským vyslancem u pruského dvora a za tuto diplomatickou misi obdržel řád Zlatého rouna a pruský řád Černého orla. Matka Marie Františka (1834-1909) pocházela z knížecí rodiny moravských Liechtensteinů. Alois byl nejstarším synem ze šesti dětí a po svém otci příštím majorátním pánem. Vyrůstal a vystudoval ve Vídni. Často pobýval na zámku v Obříství u Neratovic, který patřil rodině od roku 1847. Stal se státním úředníkem, okresním hejtmanem a c. k. komořím. Do 1. světové války narukoval dobrovolně k 5. regimentu zemských hulánů. Získal vysoké vyznamenání - záslužnou medaili Signum laudis s válečnou dekorací. Podle záznamů v matrice zemřel svobodný. Rodová linie pokračuje přes potomky jeho bratra Karla. Pohřben byl v Horšovském Týně, kde byly nejprve jeho ostatky 23. března 1915 uloženy v rodinné hrobce pod kostelem sv. Anny a někdy v listopadu převezeny do prostého měšťanského hrobu na horšovskotýnském hřbitově. Z jakých důvodů se tak stalo archivy nevyprávějí.

Jan Trefný – malíř

20. 3. 1875 (Štáhlavy) – 19. 9. 1943 (Domažlice)

místa působení: Domažlice

Akademický malíř Jan Trefný působil v Domažlicích jako profesor na reálném gymnáziu od roku 1908. Přispěl k opravám nástěnných maleb v domažlických kostelích, zrestauroval řadu církevních obrazů (některá plátna má ve svém majetku Muzeum Chodska). Věnoval se malbě chodského ornamentu, dřevorytem vytvořil několik exlibris. Byl spoluzakladatelem spolku Chodovia, spolupracoval na publikaci Církevní umění na Chodsku. Otec malířky Emilie Trefné.

Josefa Vogeltanzová – učitelka

5. 7. 1919 (Mrákov) – 30. 3. 2010 (Poběžovice)

místa působení: Poběžovice

Učitelka prvního stupně působící desítky let v Poběžovicích, po roce 1945 se významnou měrou podílela na zvýšení kvality výuky zdejší české školy. Současnice a kolegyně učitele a spisovatele Jiřího Pelikána. Byla známa svým laskavým, ale důsledným přístupem k žákům.

Václav Waldheger – ředitel městské elektrárny

26. 10. 1903 (Domažlice) – 19. 3. 1940 (Domažlice)

místa působení: Domažlice

Ředitel domažlické městské elektrárny. Během 2. světové války byl zapojen do protinacistického odboje - spolupracoval s popravenými O. Bartoškem, A. Žlábkem a J. Procházkou. Když mu hrozilo gestapem zatčení, spáchal sebevraždu (zabil se elektrickým proudem přímo v rozvodně městské elektrárny). Dne 27. května 1965 byl jmenován čestným občanem města in memoriam, 6. června 1985 mu byla odhalena pamětní deska na budově Západočeských energetických závodů v Havlíčkově ulici čp. 482. Jeho jméno nese jedna z domažlických ulic.

Klement Weber, prof., MUDr., DrSc. - ředitel Ústavu pro choroby oběhu krevního

4. 3. 1890 (Domažlice) – 6. 5. 1971 (Praha)

Narodil se v rodině gymnaziálního profesora, po matce byl vnukem lékaře Antonína Klementa. Profesor vnitřního lékařství na univerzitě v Praze, ředitel Ústavu pro choroby oběhu krevního v Praze-Krči. Autor děl Arytmie, Vnitřní lékařství pro ošetřovatelky a pomocné síly lékařské atd.

Adolf Wenig – spisovatel

13. 8. 1874 (Staňkov) – 19. 3. 1940 (Praha)

místa působení: Praha

Pocházel z učitelské rodiny, matka byla sestrou ředitele Národního divadla Františka Adolfa Šuberta. Adolf Wenig byl starším bratrem Josefa Weniga, synovcem Františka Weniga a otcem Jana Weniga (nar. 1905 v Praze). Také byl manželem sestřenic Emy Destinové a domácím učitelem jejich tří bratrů. Studoval na domažlickém gymnáziu (1888) a v Praze, kde vychodil i učitelský ústav (1913). Jako učitel působil v Praze. Pod pseudonymem Jan Brázda vydal roku 1902 publikaci Vod nás s písničkami ve staňkovském nářečí. Ve vzpomínkách zachytil Domažlice studentských let. Autor her K Betlemu (1915), Vánoce (1918). Staňkovu jsou věnovány vzpomínky v knížkách Věční motýli (1925), Mateřídouška (1931), Písničky z domova. Věnoval se také sbírání pohádek a pověstí – Věvec pražských pověstí, Staré pověsti pražské. V Českých pověstech se objevují pověsti z okolí Dražanova, Staňkova, Kolovče. Vlastní pohádkovou a povídkovou tvorbu zastupují Kocourkov, Noční motýli. Dvořákův libretista (Čert a Káča). Z dalších libret zmiňme - Na večer Bílé soboty, Vodník. Děj Vodníka se odehrává ve staňkovském pivovarském rybníku. Původní práci A. Weniga Na památku z vojny upravil jeho syn Jan a byla otištěna roku 1931 v Mateřídoušce.

Adam Zahoř – zedník

19.11.1891 (Postřekov) – březen 1945 (Ausbach)

místa působení: Ausbach

Narozen ve Starém Postřekově, v domě čp. 162. Syn Jakuba Zahoře, místního domkáře a Doroty, rodem Pivonka. Pracoval jako zedník. Zemřel pravděpodobně koncem března roku 1945 během náletu na německý Ausbach, kde se v té době nacházel. Úředně prohlášen za mrtvého k datu 31. březen 1945.

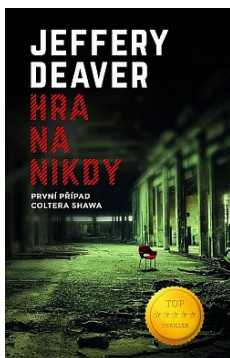
V únoru knihovnu již podruhé v tomto roce navštívili žáci 1. tříd Základní školy Horšovský Týn. Na besedách si povídáme o knihách a děti dostávají úkoly. Jejich měsíční návštěvy budou zakončeny v červnu slavnostním Pasováním na čtenáře.

Každý měsíc knihovnu navštěvují žáci 1. až 7. třídy ZŠ a OŠ Horšovský Týn a speciální třída. S dětmi si čteme, povídáme, hrajeme hry.

Novinky v knihovně

Hra na nikdy – Jeffery Deaver

V Silicon Valley záhadně zmizela mladá žena. Protože policie se k pátrání staví vlažně, otec pohřešované najme Coltera Shawa, který se živí jako lovec odměn. Cestuje po celé zemi, pomáhá policii při pátrání a soukromým osobám při hledání pohřešovaných. Je ve svém oboru velmi dobrý, pravděpodobně nejlepší. I jeho ale případ zaskočí.

- detektivka
- 389 stran

Chirurg – Petra Dvořáková

Před sebou neutečeš! „Nedokážu být ani rovnej, ani křivej. Můj život se rozlomil vejpůl a já už nečekám žádný pevný lano, který mě bude jistit,“ přemítá MUDr. Hynek Grábl, chirurg v příhraniční nemocnici, který už ani nedoufá, že by se jeho život ještě někdy mohl vyvíjet příznivěji...

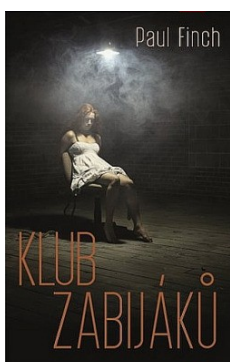
- román
- 349 stran

Klika byla vysoko – Roman Szpuk

V rozsáhlé autobiografické próze Klika byla vysoko popisuje básník, meteorolog a tulák Roman Szpuk část svého života, strávenou zejména v lesích Šumavy. Představuje se jako vnímavý pozorovatel obyčejných, a přitom fascinujících detailů, které zůstávají ostatními neobjevené.

- biografie
- 546 stran

Klub zabijáků – Paul Finch

Že po někom jdeš, ještě zdaleka neznamená, že on nejde po tobě. Pro detektiva Marka „Hecka“ Heckenburga to byl nejprve obyčejný pracovní den. Právě vyšetřoval tři vraždy na severovýchodě Anglie, když k němu doputovala zpráva, že z ostře střežené věznice uprchl Magor Mike Silver, šéf rozprášeného Klubu sympatáků.

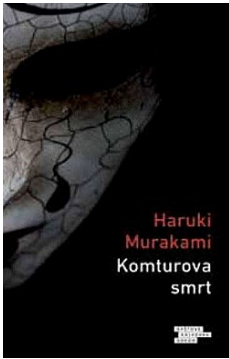
- thriller
- 446 stran

Komisař – Paulina Świst

Zuzanna Kadziewiczová žije jako ve slonovinové věži. Milující otec – byznysmen – svou jedinou dcerušku finančně zajistil. Zuzanna sice pracuje jako pedagožka, ale nedělá to kvůli penězům. Prostě jen velmi ráda pomáhá dětem. V jejím světě odtrženém od skutečnosti se jednoho dne objevuje muž.

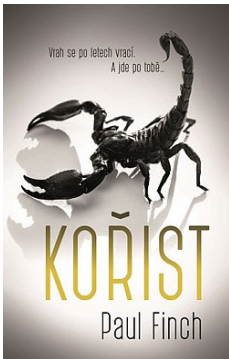
- erotický thriller
- 293 stran

Komturova smrt – Haruki Murakami

Možná, že jednou budu s to zachytit podobu nicoty... Bezejmenným vypravěčem románu je výjimečný portrétista, který dokáže vystihnout tvář člověka tak, aby se líbil sám sobě. Všechno funguje téměř dokonale, dokud ho nenavštíví muž bez tváře s žádostí o portrét. A dokud ho neopustí jeho žena.

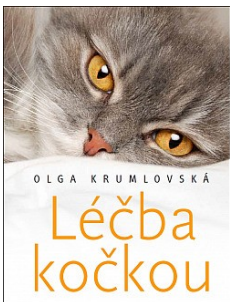
- román
- 742 stran

Kořist – Paul Finch

Na jihu Anglie se událo několik bizarních, nicméně velmi fatálních nehod. Mladý milionář se štěstím vyvázl utonutí, aby po několika týdnech uhořel ve vlastním voze. Na tři zlodějčky ujíždějící v ukradeném autě zaútočili štíři... Takovýchto nešťastných náhod se během krátkého času událo snad až příliš mnoho. Podezřele mnoho.

- thriller
- 360 stran

Léčba kočkou – Olga Krumlovská

Ve své nové knížce autorka vypráví o historii zdomácnění koček i o tom, proč si kočka i po své domestikaci uchovává velkou míru nezávislosti a svobody. O tom, jak s námi kočky komunikují hlasem i řečí těla i jak dokáží léčit. Vedle úsměvných kočičích historek se čtenář dočká i příběhů mrazivě hororových...

- povídky
- 219 stran

Letecké katastrofy – Lukáš Musil

Létání dopravními letadly je dnes běžnou záležitostí. Pro někoho je to rutina, pro jiného událost. Ale ruku na srdce - každého z nás během bezpečnostní instruktáže před startem někdy napadlo, co by se stalo, kdyby se letadlo zřítilo. Autor se v knize zaměřil na havárie, které k rozvoji letecké dopravy bohužel neodmyslitelně patří.

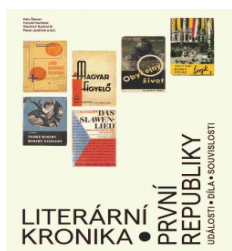
- literatura faktu
- 281 stran

Letecké katastrofy 2 – Lukáš Musil

Po úspěšné knize Letecké katastrofy a jejich vyšetřování přichází letecký publicista Lukáš Musil s jejím pokračováním. Autor vybral dalších 40 leteckých havárií, které ovlivnily vývoj letecké dopravy po druhé světové válce. První se odehrály v padesátých letech minulého století, k posledním došlo relativně nedávno.

- literatura faktu
- 279 stran

Literární kronika první republiky – kolektiv autorů

Publikace představuje v 21 oddílech soustředěných vždy k jednomu roku z období 1918–1938 Československou republiku jako mnohonárodnostní stát, v němž literatura vznikala a byla čtena nejen v češtině, ale také ve slovenštině, němčině, ruštině, ukrajinštině, maďarštině či polštině.

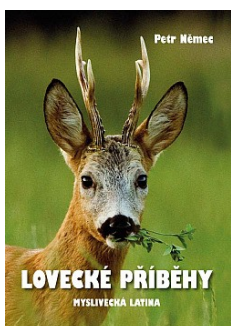
- naučná literatura
- 518 stran

Loutkové divadlo – M. W. Craven

Sériový vrah mučí a upaluje lidi zaživa. Nezanedává žádné stopy a policie je bezmocná. Média ho přezdívají jako Podpalovač. Když je jeho jméno nalezeno vyřezané do ohořelých zbytků třetí oběti, zdá se, že pomůže jen jediný muž. Washington Poe, suspendovaný detektiv, je povolán zpět do služby, o kterou ale už vůbec nestojí.

- thriller
- 338 stran

Lovecké příběhy s trochou myslivecké latiny – Petr Němec

Autor se snažil citlivým a poctivým popisem přírody ukázat, čím nás umí příroda obohatit. Není to jen nostalgické vzpomínání. Petr Němec chtěl, aby byla z knihy cítit výzva, abychom přírodu neničili, ale chránili a také si vážili toho, co nám generace předků zanechaly.

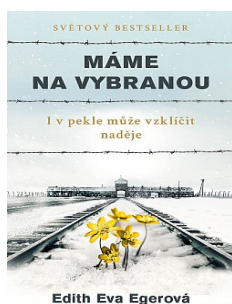
- povídky
- 126 stran

Malé temné lži – Sharon J. Bolton

V uzavřené malé komunitě, jakou je lidské společenství na Falklandách, je zmizení dítěte něčím naprosto neslýchaným. Nikdo z obyvatel odlehle končiny nepochybuje, že za tím je nějaká nešťastná shoda okolností, nenadálá tragédie. Co jiného? A pak se ztratí druhé dítě. Třetí. Teď už si nikdo nemůže myslet, že se jedná o náhodu.

- thriller
- 408 stran

Máme na vybranou – Edith Eva Eger

Ve své knize, která je víc než jen memoárovou literaturou, nám Edith Egerová předkládá nejen napínavý a působivý příběh vlastního života, ale také inspirativní příběhy svých pacientů. Na jejich pozadí nám ukazuje, že všichni máme na výběr – rozhodnout se vystoupit z role oběti, osvobodit se z pout minulosti a začít naplno žít.

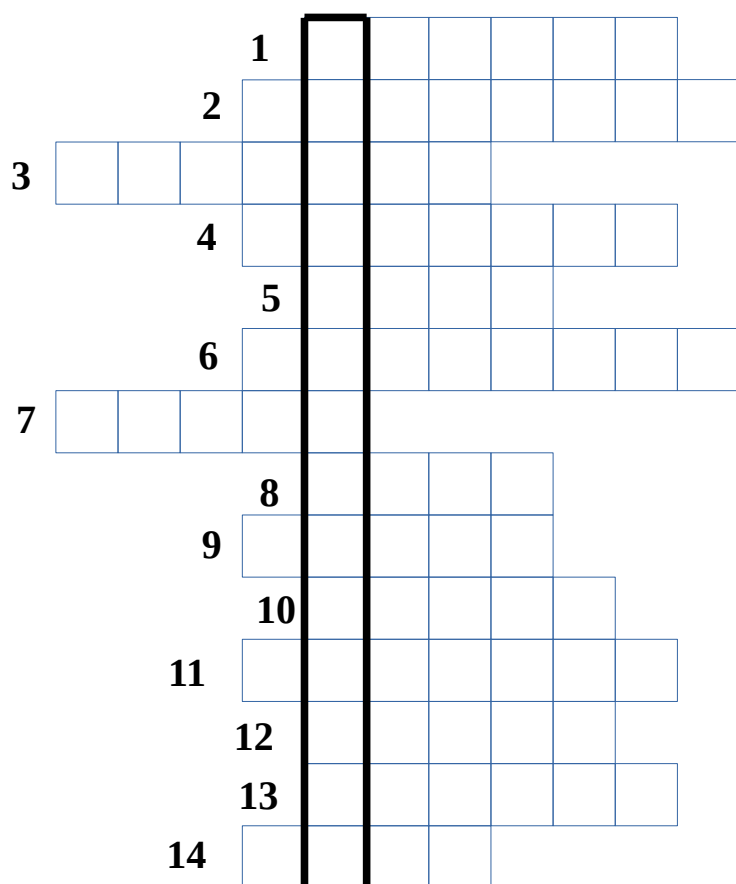
- biografie
- 349 stran

Vtipy:

Mladá žena přijde do knihovny: "Prosím vás, kde najdu knihu o manželském štěstí?"
"Zkuste oddělení pohádek nebo fantasy."

Babka si půjčuje v knihovně milostný román. Knihovnice, která ji zná, je překvapená „Já myslela, že se zajímáte jen o dějiny.” „Jo, holka, v mém věku jsou tohle už dějiny.”

Křížovka:

1) autor díla Ostře sledované vlaky, 2) název cirkusu, o kterém psal Eduard Bass, 3) první prezident Československé republiky, 4) štěň Karla Čapka, 5) autor knihy Městečko na dlani, 6) kdo byl nazýván Učitel národů, 7) autor Povídaní o pejskovi a kočičce, 8) jak se jmenoval kapitán z Verneova románu Dvacet tisíc mil pod mořem, 9) křestní jméno spisovatele Kundery, autora knihy Nesnesitelná lehkost bytí, 10) autor Švejka, 11) autor Bylo nás pět, 12) jméno hrdiny Máchova Máje, 13) autor Povídek malostranských, 14) Co potkal Ota Pavel ve svém díle?

Městská knihovna
náměstí Republiky 102
346 01 Horšovský Týn
telefon: 379 422 572
mobil: 731 614 064
e-mail: knihovna@htyn.cz

knihovnaht@seznam.cz
<https://knihovnahorsovskytyn.webk.cz>

půjčovní doba:

Po 9:00 – 12:00 13:00 – 18:00
Út zavřeno
St 9:00 – 12:00 13:00 – 17:00
Čt 9:00 – 12:00 13:00 – 17:00
Pá 9:00 – 12:00 13:00 – 15:00